Österreich (Salzburg und Wien), 1434-1436

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=5969
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

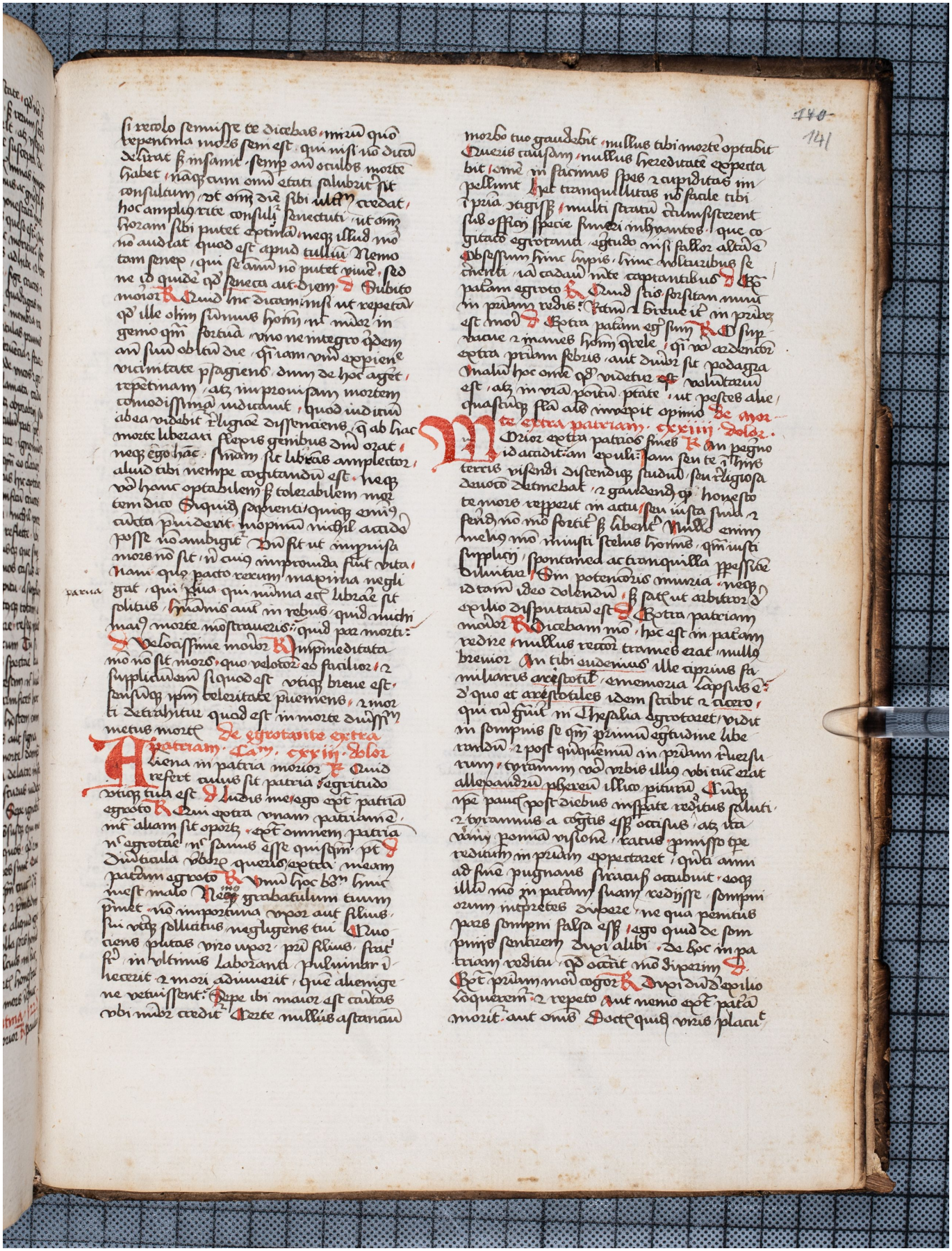

si recolo semisse te dicebas, miru quo
repentina mors sem est qui nisi no dicu
desinat ß insanit semp ad oculos morte
habet, nacq; cum omi etati salubrit sit
consulam, vt omi die sibi ultimu credat,
hoc amplius rite consuli senectuti, ut omi
horam sibi putet extrema, neq; illud mo
no audiat quod est apud tullii Nemo
tam senex, qui se amplius no putet viue, sed
ne id quide qd seneca aut diem. ⁊ Dubito
mori. R. Quid hic dicam nisi ut repetam
qd ille olim sidonius hom, ut mihi in
gemo qm fortuna vno ne integro qdem
ad suu obtulit die, qsiam vnu exipiens
vicinitate pfagiens, dum de hoc aget,
repetinam, atq; inprouisam mortem
comodissima indicauit, quod indicium
ab ea videbit religiose dissentiens, q ab hac
morte liberari stepis gemibus dm orat,
neq; ego hac sinam sit libras amplector,
aliud tibi nempe cogitandum est. neq;
vt hanc optabilem ß tolerabilem mor
tem dico. Siquid sapienta, quicq; eum
cadita prudent, mopinu michil acide
posse no ambigit. Dm sit ut inprisa
mors no sit, vt cui improuida fuit vita,
nam quo pacto rerum mapitia negli
gat, qui prius qui numa est libras sit
politus, hinc mis aut in rebus, quid mihi
magis morte mostraueris? quid pro morte?
⁊ Velocissime mori. R. Inprimeditata
mo no sit mors, quo velocior ad finem ior, 2
supplicium sit quod est vtiq; breue est.
dnsiq; pm tolerantie pienens, 2 mor
ti detrahitur quod est in morte diuissimi
metus mortis. De egrotante extra
patriam. Cap. cxxiiij. Dolor.
Aliena in patria mori ⁊ Quid
refert cuius sit patria? egritudo
vtiq; tua est. ⁊ Iudis me, ego opt patria
egroto. R. Cum extra vnam patriam
mt aliam sit oportet, opt omnem patria
n' egrotare, n' sanus esse quispm. pt ⁊
Dubitabilis vobis quoq; extra meam
patriam agroto. R. Dmd hoc bd' hinc
nest malo. Neq; grabatulum tuum
pmet, no importuna vpor aut filius
sui vtiq; solicitus negligens tui. Quo
ciens putas vno vpor, pd filius, stat
ß in voltinus laboranti, pulunitur
hecrit 2 mori adiuuerit, que alienige
ne vetuissent? Repe ibi maior est caritas
vbi mior credit. Morte nullus astanau

morbo tuo gaudebit, nullus tibi morte optabit
Queris causam, nullus hereditate experta
bit, omi in sicunus spes 2 cupiditas im
pellunt. Hic tranquillitas no facile tibi
i pria regis ß, multi statu cum instrerent
sub officii specie funeri inhiantes, que co
gitaco egrotanti, egritudo nisi fallor altude
obsessum hinc lupis, hinc volturibus se
cuerit, ad cadau inte capiantibus. ⁊ Ex
patriam agroto. R. Quid sic forsitan mun
in pridem redis? Ptem 2 breue it in pride
est mod. ⁊ Extra patriam egr sum. R. Dsup
vacue 2 manes hom grele, qi no credentor
extra primum fibus, aut dubi sit podagra
malu hoc omi qd videtur est voluntariu
est, atq; in vna pedu plate, ut pestes alie
quasiq; sed ad inuepit opinio. De mor
te extra patriam. Cxxiiij. Dolor.
Mori extra patrios fines. R. In pagno
id accidit an epulis? Iam sen te 2 hms
terris visendi distendiq; studiu, seu religiosa
deuoto detinebat, 2 gaudend qd honesto
te mors reperit in actu, seu iusta sunt, 2
fend, no mo forte ß libert. Nulla enim
mehq; mo minusi scelus hominis, qm iusti
supplicij, spontanea ac tranquilla pressae
diuitae. Qm potenciors inuria neq;
id tam ideo dolendu, ß fatet ut arbitror d
epilio disputatu est. ⁊ Extra patriam
mori. R. Dicebam mo, hoc est in patriam
redire, nullus retior trames erat nullo
breuior. An tibi audenius ille aprius fa
miliaris arestotil, ememoria lapsus e?
d quo et arestotiles idem scribit 2 cicero,
qui cu fuit in Thesalia egrotaret, vidit
in somnis se qm primu egritudine libe
randu, 2 post quinquenniu in pridem reuersu
rum, tyrannum vo vbis illic vbi tuc erat
alexandru phereu illic piturn. Cuiq;
ipe paucis post diebus insiste rediens saluti
2 tyrannus a cogitis ess occisus, atq; ita
vanis pomis ysione, tatus pmisso ipe
reditum in pridem opperiretur, quia anni
ad finem pugnans sicuti scribit, eoq;
illo mo in patriam suam redisse sompni
orum interpretes diuere, ne qua penitus
pars sompni falsa ess, ego quid de sm
pnis sentiem dici alibi. De hoc in pa
triam reditu qd accidit mo diuersim. ⁊
Ret pridem mo ego. R. Dici dud epilio
loquerem 2 repeto, aut nemo opt patria
morit, aut omis. Dicit quiq; vnus placuit